

Endelig er vi også lidt i tvivl over for, om det er nødvendigt at begrænse mulighederne for de deltidsuddannede.

Men samlet set er vi positive over for lovforslaget. Vi mener helt klart ikke, at det at udvide perioden fra 40 til 80 uger kan betragtes som nogen forringelse for den gruppe, vi snakker om; men vi mener, at der nok kunne være et par lempelser, som ville give lidt flere muligheder for at udnytte loven.

Med disse ord vil vi gå positivt ind i forhandlingerne.

Addi Andersen (CD):

CD kan støtte dette forslag, der skal komme de kortuddannede på arbejdsmarkedet til gode. De ekstra 40 ugers mulighed for voksenuddannelsesstøtte sigter direkte mod enten studiekompetence eller erhvervskompetence, og det er ingen forudsætning, at man først har opbrugt de 40 uger efter de hidtidige regler. I CD tror vi, det er en god idé at gøre det på den måde.

Alle er enige om, at arbejdsstyrken – både de ledige og de, der har arbejde – skal have en uddannelsesmæssig oprustning. Når næsten halvdelen af arbejdsstyrken i dag ikke har nogen kompetencegivende uddannelse, og når vi ved, at det er de kortuddannede, der sidder yderst på udskiftningsbænken, er der ingen tvivl om, at dette forslag går i den rigtige retning.

Dansk arbejdskraft skal være veluddannet, så vore virksomheder kan konkurrere, og det betyder bl.a., at der er brug for gode efteruddannelsesmuligheder. Vi skal hele tiden kunne råde over arbejdskraft med kvalifikationer, der er up to date i forhold til indførelse af ny teknologi og omstilling til nye erhverv. Det kan der ikke være nogen diskussion om.

CD er principielt enig i, at voksenuddannelsesstøtten ikke skal gælde de videregående uddannelser.

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Det er jo opmuntrende for regeringen, at vi kan imødesee en næsten fuld tilslutning til dette sidste lovforslag. Selv hr. Køpke Christensen rakte, så vidt jeg hørte det, en lillefinger frem, og jeg skal nok lade være at tage hele hånden i den anledning.

I øvrigt glæder det mig selvfølgelig også med den næsten hjertevarme tilslutning fra nogle partier til en lov, som jeg i tidernes morgen selv har fået æren af at sætte i verden. Og barnet tri-

ves, synes jeg; man kan se, det udvikler sig, og jeg har også hæftet mig ved – det er også vigtigt for mig at få sagt det i aften – at såvel LO som Dansk Arbejdsgiverforening har haft mange rosende bemærkninger om VUS-lovgivningen.

Denne lov er et af de initiativer, hvor det har været muligt at få skabt et godt klima omkring voksenuddannelse på arbejdsmarkedet gennem frivillige aftaler, og hvor det samtidig er lykkedes – som det også fremgår af den statistik, fru Elsebeth Gerner Nielsen nævnte – at opnå henved 80 pct.s genbesættelse af stillingerne. Det er et godt resultat, og derfor er jeg glad for, at der også er tilslutning til dette lovforslag, som jo er en udvidelse og en forbedring af de muligheder, som skal gives til de kortuddannede.

Jeg er helt klar over, at der er nogle, der, som hr. Frank Dahlgaard sagde, er skeptisk afventende. Fru Ulla Tørnæs var lidt mere forbeholden, end Venstre ellers har været i tidens løb til VUS-lovgivningen; men jeg hørte også, at der var nogen interesse for deltidsuddannelsen, og jeg vil foreslå, da vi nu er på dette sene tidspunkt, at jeg ikke fordyber mig i tingene, men at vi under udvalgsarbejdet kan se nærmere på tingene, også dér hvor nogle ønsker at rejse yderligere spørgsmål.

Det afgørende er nok, at jeg synes, det var et gennemgående træk i ordførertalerne, at man tillægger det stor betydning, at vi har en veluddannet arbejdsstyrke. Det er forudsætningen for, at vi kan skabe produktion og udvikling i fremtiden, hvad enten det gælder private virksomheder eller offentlige virksomheder. Vi har et meget stort antal voksne, som har meget lidt uddannelse, oftest kun folkeskolebaggrund, som i de kommende år har behov for at få de muligheder, som netop denne lovgivning lægger op til.

Jeg er helt opmærksom på, at der er spørgsmål om, hvordan deltidsmulighederne skal udformes, og jeg er klar over, at der bliver diskussion om positivlisten. Jeg har også bemærket, at nogle mener, vi fortsat skal anlægge en vis restriktiv holdning, hvorimod andre mener, vi skal prøve at udvide den. Vi må se, om vi kan finde en balance i det.

Der er blevet spurgt, hvad begrundelsen er for, at der bliver denne forøgelse, hvad der begrunder, at der skulle være det behov. Vi bygger på de udtalelser, vi har fået fra såvel virksomheder som organisationer, og på den interesse, vi har set der er for dette uddannelsesfelt. Vi forudser, at med de muligheder, der